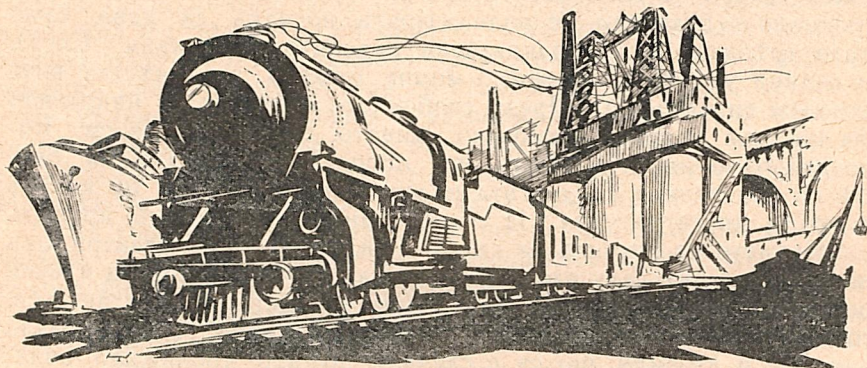

му го задържа. Лисана неочаквано се спушна и сграбчи непознатия за нея пѣтелъ.

Не бѣ забравила, вижда се, че петльовото месо бѣ вкусно и че съ новия пѣтелъ не я свързваше дружба.

Горана Горнева

МАШИНИТЪ

По Р. Киплингъ

Ние гонимъ, ние бѣгаме,
ние дигаме и слагаме,
возимъ, носимъ неуморно,
Теглимъ, бутаме покорно
и търпимъ
прахъ и димъ.
Ний сме майстори-строители,
ний сме хорски замѣстители,
шиемъ, вмѣсто васъ, печатимъ,
и добрия благодатенъ
черноземъ
ний оремъ.
Не е чудно, нито смѣшно: —
видимъ, чуемъ безпогрѣшно
безъ очи
и уши.
Ний послушни сме на хората,
не познаваме умората,
намъ е сжщо непозната

подлостъта, нито лъжата,
нѣма въ насъ
злоба, страсть.
Ала ний не прощаваме,
никого не съжаляваме,
не умѣемъ да ласкаемъ,
нито пъкъ приструвки знаемъ,
знаемъ днесъ
трудъ и честь.
За една случайна грѣшка
даваме присжда тежка!
щешъ, не щешъ —
ше умрешъ!
Затова, бжди внимателенъ,
опитенъ и изпитателенъ!
Хубавичко изучи ни,
насъ, послушнитѣ машини,
разбери ни и тогазъ
ти служи си съ насъ.

Хр. Радевски